

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 4 juli 2004, 9.15 uur

Bijbelgedeelte: 1 Thessaloniëzen 2 en 3 (kerntekst: 2: 13)

1. De historische achtergrond

* Nadat Paulus en Silas gevangen hebben gezeten in Filippi (Handelingen 16: 24), gaan ze met Timotheüs naar Thessalonika. Daar preekt Paulus drie sabbatten achtereenvolgend in de synagoge (Handelingen 17: 2). Vooral niet-Joodse bekeerlingen tot het Jodendom komen tot geloof in Jezus. Dit zet kwaad bloed bij de Joden die Jezus niet aanvaarden: hún bekeerlingen 'lopen over' naar Paulus! Paulus ziet Jezus juist als de Volmaker van de Joodse godsdienst.

* Deze spanning loopt zo hoog op, dat Paulus de stad noodgedwongen moet verlaten. Na een verblijf in Berea blijven Silas en Timotheüs in deze streek (Macedonië) achter, terwijl Paulus naar Athene reist. Later komen Silas en Timotheüs daar ook aan, en ze vertellen over de tegenstand en vervolging die de gemeente van Thessalonika ondervindt. Paulus is ongerust en wil heel graag deze gemeente geestelijk ondersteunen, maar 'de satan belet hem' om naar Thessalonika te gaan (1 Thes. 2: 18), het wordt hem onmogelijk gemaakt. Daarom stuurt hij Timotheüs (1 Thes. 2: 2). Als deze weer terugkeert, is Paulus inmiddels al in Korinthe. Timotheüs brengt positieve berichten mee: de gemeente is trouw gebleven, aan het Evangelie en ook aan Paulus, al waren er door de Joden kwade praatjes over hem verspreid. Wel zijn er wat vragen, vooral over Jezus' wederkomst. Daarom schrijft Paulus deze brief.

2. Paulus kijkt terug: hoe heeft hij het Evangelie doorgegeven?

* Als iemand een man en een vrouw ooit bij elkaar heeft gebracht, en daaruit is een gelukkig huwelijk ontstaan, blijft er met deze 'derde' vaak een bijzondere band. In feite gaat het daarover in dit gedeelte: via Paulus hebben deze Thessaloniëzen God in Jezus Christus leren kennen. Paulus kijkt terug op hoe hij te werk ging.

a. *Vrijmoedigheid (2: 1-2)*

* Paulus en Silas kwamen met striemen en wonden aan in Thessalonika. Toch gaven ze 'in onze God vrijmoedig' het Evangelie door: God Zelf gaf ruimte, Hij baande de weg, om 'alles te zeggen' (letterlijke betekenis van het Griekse woord). Zo wil Hij dat ook aan ons geven! Bidden we daarom? Verlangen we daarnaar?

b. *Integriteit (2: 3-6)*

* Paulus benadrukt dat hij kwam zonder bijbedoelingen of dubbele agenda. Hij bracht het Evangelie niet om er zelf beter van te worden.

* Wat is dat belangrijk, ook vandaag de dag! Mensen die tot geloof komen, hebben vaak heel veel te danken aan iemand, die betrouwbaar was en hen dat spoor wees. Omgekeerd zijn veel mensen afgehaakt van geloof en kerk, omdat ze stuitten op huichelarij en gebrek aan integriteit.

c. *Liefdevolle betrokkenheid (2: 7-12)*

* Paulus vergelijkt zich met een moeder (vers 7) en een vader (vers 11), die met veel liefde en geduld hun kinderen koesteren en opvoeden. Hij verklaart openlijk zijn liefde aan de gemeente (vers 8). Hij wilde niet alleen het Evangelie met hen delen, maar ook zijn eigen leven.

* Dat gaat heel ver! Maar het kost ook heel veel tijd, en vergt veel aandacht, om iemand te begeleiden op de weg van het christen- worden. Er zijn heel veel kansen, en heel wat mensen die meer zouden willen weten. Daarom zijn er mensen nodig met liefde, die tijd willen vrijmaken om op verschillende manieren anderen te helpen op deze weg.

3. De reactie van de gemeente: aanvaarding van Gods Woord (2: 13)

* Hoe reageerden de Thessaloniëzen op Paulus' boodschap? Deze mensen, aan wie hij schrijft, namen die boodschap aan, 'niet als een woord van mensen, maar als een Woord van God, dat werkzaam is in u die gelooft'.

* Wat magnifiek! Het ging nu niet meer om Paulus, maar de gemeenteleden herkenden zijn woorden als Gods Woord. Zo konden ze zelf met God verder. Vgl. het aansteken van een geiservlam. Heerlijk als je de knop kunt loslaten, en de vlam gaat dan zelf verder, en wordt een laaiend vuur! Zo merk je dat God Zelf ana het werk is.

4. Het resultaat: een intense band, en grote blijdschap! (2: 14- 3: 13)

* Paulus en de gemeente verlangen enorm naar elkaar. Bij Paulus zit erachter, dat hij weet hoezeer de gemeente lijden moet. Paulus bidt vurig voor hen, en is ongelooflijk dankbaar voor hen. Dit gedeelte is één grote liefdesbetuiging. En het resultaat is: zéér grote blijdschap!

* Wat geweldig als de vonk gaat overspringen naar steeds meer mensen! En wat een vooruitzicht, om dan sámen de Here Jezus te begroeten bij Zijn terugkeer!

Om (samen?) over na te denken:

1. Via wie is het Evangelie in uw leven gekomen? Speelden bij die persoon ook deze dingen een rol: vrijmoedigheid, integriteit en liefdevolle betrokkenheid?
2. Verlangt u ernaar om 'in God vrijmoedig' te worden? Bid u erom?
3. Zijn er mensen via u tot geloof gekomen? Wat doet dit met u?

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl